

פרשת פנחס

פנחס - בין המצרים

בעל ה"הפלאה", הרה"ק רבי פנחס מקוריץ, נשלח על ידי המגיד ממעזריטש לכהן כרבה של פרנקפורט שבגרמניה. בהיותו שם סבל לא מעט מרדיפות ומעוני, בשל היות תושבי המקום "מודרנים" שלא אבו לקבל את מרותו של הרב ה"מחמיר"...

באחד מביקוריו בפולין, נתקבל רבי פנחס בכבוד מלכים וביקר רב. ואחדים מתומכיו שאלוהו: איך ייתכן שבמקום מגוריו רודפים אותו ומצרים את צעדיו, ודווקא כשהוא אורח הוא מקבל יחס קיצוני לצד השני? חייך רבי פנחס והשיב: שמי פנחס, והנה, פרשת פנחס כשנקראת היא בזמנה בתורה, אזי זהו זמן עצוב - ימי "בין המצרים". אך כשקוראים אותה מזמן לזמן, בפרשת המועדות שבה - הרי שמעניקים לה כבוד עצום...

כשחזר הרה"ק מקוריץ לפרנקפורט ולתושבי העיר נודע הכבוד הרב שרוחשים בעולם לרבם, הבינו שלא השכילו לכבדו, וכצעד ראשון הכפילו את משכורתו הדלה. שמע זאת החזן הראשי וטען: הן אף אני שליח הציבור, מדוע איפה לא יכפילו את שכרי? נענו לו ליצני העיר בחיוך: אתה עושה מעשה "זמרי" (מזמר בבית הכנסת), ומבקש שכר כ"פנחס"?!...